

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor krajský stavební úřad
28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

***KUMSX03**
9PAVJ*

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Čj.: MSK 149374/2025

Sp. zn.: KSU/21226/2025/BER

Vyřizuje: Bc. Večerková Markéta

Telefon: 595 622 964

Fax: 595 622 126

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 13.11.2025

Vypraveno: 13.11.2025

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor krajský stavební úřad, jako orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, za použití § 90 odst. 1 písm. c) téhož zákona v návaznosti na § 225 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů

mění

rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru výstavby a územního plánování, ze dne 21. 8. 2025 č. j. MMOP 141305/2025, **tak, že část textu výroku rozhodnutí**, který zní:

„Podle § 249 stavebního zákona a § 18o odst. 2 vyhlášky č. 149/2024 Sb., o provedení některých ustanovení stavebního zákona povoluje odstranění stavby: části objektu občanské vybavenosti č. p. 21 (parc. č. 265/3), navazujícího celého objektu občanské vybavenosti bez č.p./č.e (parc. č. 265/5), navazující části objektu občanské vybavenosti č.p. 27 (parc. č. 270) a vyvolané stavební úpravy části stávajícího objektu Slezanky Opava, Opava, Město, č.p. 21, Horní náměstí 4, č.p. 27, Rybí Trh 2 na pozemcích parc. č. 239/1, 239/2, 260/2, 260/3, 260/7, 265/3, 265/5, 270, 582/1, 582/2, 593 v katastrálním území Opava-Město“.

nahrazuje novým textem, který bude znít:

„Podle § 249 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, povoluje odstranění několika částí stavebního komplexu nazvaného „Slezanka“, a to části budovy občanské vybavenosti č. p. 21 na parc. č. 265/3, na to navazující části budovy občanské vybavenosti bez č.p./č. e. na parc. č. 265/5 a na to navazující části budovy občanské vybavenosti č.p. 27 na parc. č. 270, tak jak je blíže specifikováno v popisu stavby níže. Odstranění stavby bude realizováno na pozemcích parc. č. 239/1, 239/2, 260/2, 260/3, 260/7, 265/3, 265/5, 270, 582/1, 582/2, 593 v katastrálním území Opava-Město.“

Účastník odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

- Statutární město Opava, Horní náměstí 69, 747 26 Opava

Odůvodnění

Z předloženého správního spisu vyplývá, že Magistrát města Opavy, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), obdržel dne 16. 4. 2025 žádost Statutárního města Opavy, se sídlem Horní náměstí 69, 746 26 Opava, které zastupuje Ing. Martin Lichvár, Šafaříkova 9, 746 01 Opava, IČ: 70604606 (dále jen „stavebník“), o povolení odstranění části stavby nazvané „Slezanka“, a to konkrétně části objektu občanské vybavenosti č. p. 21 na parc. č. 265/3, navazující části objektu občanské vybavenosti bez č.p./č.e. na parc. č. 265/5 a navazující části objektu občanské vybavenosti č.p. 27 na parc. č. 270. Odstranění stavby bude realizováno na pozemcích parc. č. 239/1, 239/2, 260/2, 260/3, 260/7, 265/3, 265/5, 270, 582/1, 582/2, 593 v katastrálním území Opava-Město. Záměr je v informačním systému stavebního řízení evidován pod označením Z/2024/23525. Dnem podání žádosti bylo zahájeno řízení o povolení odstranění stavby.

K žádosti byla předložena dokumentace pro odstranění stavby zpracovaná dle přílohy č. 10 vyhl. č. 131/2024 Sb., o dokumentaci staveb (dále jen „vyhl. č. 131/2024 Sb.“), ověřená Ing. Zdeňkem Lichvárem, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby (ČKAIT 1102774) a dokladová část obsahující kladná závazná stanoviska dotčených orgánů, stanoviska a vyjádření vlastníků technické a dopravní infrastruktury a požárně bezpečnostní řešení, zpracované Ing. Pavlem Beranem, autorizovaným inženýrem pro požární bezpečnost.

Poté, co byl spis na základě výzvy stavebního úřadu ze dne 5. 5. 2025 doplněn o další nezbytné podklady, stavební úřad opatřením ze dne 24. 7. 2025 vyrozuměl podle § 188 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) zahájení řízení o povolení odstranění záměru známé účastníky řízení, dotčené orgány a hlavního projektanta a poučil je o tom, že námitky a závazná stanoviska mohou uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne doručení opatření a že k později uplatněným námitkám, důkazům a stanoviskům nebude přihlédnuto. Součástí opatření je poučení podle § 190 stavebního zákona o rozsahu a obsahu uplatňovaných námitek a o možnosti se ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům ve lhůtě 3 dnů stanovené až po uplynutí lhůty k uplatnění námitek.

Právo uplatnit v řízení námitky využil dne 31. 7. 2025 účastník řízení, společnost Avia Park V, s.r.o., Beranových č.p. 140, 199 00 Praha, který je dle katastru nemovitostí spoluvlastníkem budovy č.p. 22 na pozemku parc. č. 260/4 a budovy bez č.p./č.e. na pozemku parc. č. 265/4. V první části námitek uvedl, že „jeho postavení jako účastníka řízení o odstranění stavby je dáno podle § 247 odst. 2 stavebního zákona nejen proto, že jeho vlastnické právo k sousednímu pozemku nebo stavbě může být odstraňováním stavby přímo dotčeno, ale především proto, že je vlastníkem části stavby, která má být odstraněna“, neboť je přesvědčen, že „byť jsou budovy účastníka evidovány v katastru nemovitostí jako samostatné nemovité věci, má účastník za to, že stavebně-technicky je nutné celý objekt označovaný jako Slezanka Opava považovat za jedinou stavbu.“ Podle názoru účastníka úřad „postupoval nesprávně, když zahájil řízení o odstranění samostatných staveb na pozemcích parc. č. 265/3, 265/5 a 270 v katastrálním území Opava-Město. Předmětem řízení mělo být ve skutečnosti povolení částečného odstranění jediné stavby postavené na pozemcích parc. č. 260/4, 265/4, 265/3, 265/5 a 270 v katastrálním území Opava-Město.“ V druhé části námitek uvedl svůj názor, že v řízení o povolení odstranění stavby nelze povolit stavební úpravy vyžadující povolení a kolaudaci, a dále rozvádí, jak k takovému závěru dospěl.

Stavební úřad poté zaslal uplatněné námitky zástupci stavebníka s tím, že má možnost se k nim ve lhůtě 15 dnů vyjádřit. To stavebník učinil a v podání ze dne 6. 8. 2025 uvedl, že nepochybně, že je společnost Avia Park V spoluvlastníkem budovy č.p. 22 na pozemku parc. č. 260/4 a budovy bez č.p. na pozemku parc. č. 265/4, přičemž ale na těchto budovách a pozemcích nejsou navrženy žádné stavební úpravy, bourací práce ani zařízení staveníště. Názor účastníka, že je objekt „Slezanky“ nutné považovat za jedinou stavbu, nepovažuje za správný. Každý objekt má samostatné parcelní číslo a číslo popisné a je běžné, že jednotlivé sousední stavby jsou v určité době užívání navzájem dispozičně propojeny. Dále zástupce v podání vysvětlil, že jsou v žádosti uvedeny i stavební úpravy, zahrnující nezbytné uzavírací dozdivky štitových zdí a úpravy střech po odbourání části budov Slezanky, aby byla zajištěna bezpečnost a funkčnost zbývajících částí stavby. V podání, které bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 13. 8. 2025 své vyjádření zástupce stavebníka doplnil, když uvedl, že jednotlivé objekty Slezanky jsou provozně propojeny interiérovými dveřmi, které lze uzamknout. Ke stavebním úpravám uvedl, že jsou sice uvedeny v projektové dokumentaci pro odstranění stavby, ale jejich povolení bude řešeno v samostatném řízení.

Ve spisu je dále založen úřední záznam z místního šetření, které proběhlo v objektu č.p. 21 a č.p. 27 dne 13. 8. 2025. V záznamu je popsán stavebně technický stav budov, kterých se odstranění týká. Mj. ze záznamu vyplývá, že bourací práce budou probíhat v objektu č.p. 21 k dilatační spáře. Zbývajíc část objektu č.p. 21 za dilatační spárou, která navazuje na objekt bez č.p. na parcele č. 265/4, který je ve spoluvlastnictví společnosti Avia Park V, bude zachována. Do objektu bez č.p. bude zachován přístup z Horního náměstí. Záznam je doplněn fotodokumentací.

Řízení bylo ukončeno dne 21. 8. 2025 vydáním rozhodnutí č.j. MMOP 141305/2025, kterým stavební úřad povolil „*odstranění stavby: části objektu občanské vybavenosti č. p. 21 (parc. č. 265/3), navazujícího celého objektu občanské vybavenosti bez čp/če (parc. č. 265/5), navazující části objektu občanské vybavenosti č.p. 27 (parc. č. 270) a vyvolané stavební úpravy části stávajícího objektu Slezanky Opava, Opava, Město, č.p. 21, Horní náměstí 4, č.p. 27, Rybí Trh 2 na pozemcích parc. č. 239/1, 239/2, 260/2, 260/3, 260/7, 265/3, 265/5, 270, 582/1, 582/2, 593 v katastrálním území Opava-Město*“.

Dne 1. 9. 2025 uplatnila proti rozhodnutí odvolání společnosti Avia Park V, s.r.o., IČO 24702021, Beranových č.p. 140, 199 00 Praha (dále jen „odvolatel“). Okruh odvolacích námitek směřuje stejně jako námitky v řízení ke skutečnosti, že předmětem řízení o odstranění stavby nemohou být stavební úpravy, vyžadující povolení a dále že se podle odvolatele jedná o odstranění části jediné stavby, které je odvolatel spoluvlastníkem.

Stavební úřad opatřením ze dne 12. 9. 2025 v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu oznámil účastníkům řízení, že proti rozhodnutí bylo podáno odvolání, seznámil je s jeho obsahem a vyzval je, aby se k obsahu odvolání ve lhůtě do 7 dnů ode dne doručení výzvy vyjádřili. Této možnosti využil dne 17. 9. 2025 zástupce stavebníka, který v podání pouze uvedl, že se k námitkám odvolatele již v průběhu řízení vyjádřil.

Jelikož stavební úřad neshledal podmínky pro zrušení nebo změnu odvoláním napadeného rozhodnutí ve smyslu § 87 správního řádu, předal spis v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru krajský stavební úřad (dále jen „krajský úřad“), který jej jako příslušný odvolací správní orgán obdržel dne 30. 9. 2025.

V rámci odvolacího řízení krajský úřad zjistil, že stavební úřad po ukončení lhůty pro podání námitek a seznámení se s podklady rozhodnutí doplnil do spisu dvě vyjádření zástupce stavebníka Ing. Martina Lichvára ze dne 6. 8. 2025 a ze dne 13. 8. 2025 k podaným námitkám a úřední záznam o provedení místního šetření na místě stavby ze dne 13. 8. 2025, ze kterého byla pořízena fotodokumentace. S těmito novými podklady však

stavební úřad ve smyslu podle § 36 odst. 3 správního řádu neseznámil účastníky řízení a nedal jim možnost se k nim vyjádřit. Aby byly vůči účastníkům řízení dodrženy všechny základní zásady vedení správního řízení a současně jim byla zachována procesní práva v celém průběhu správního řízení, krajský úřad v rámci apelačního principu, který vyplývá z § 225 a následujících stavebního zákona, tuto procesní vadu stavebního úřadu napravit a dal opatřením ze dne 9. 10. 2025 znovu možnost všem účastníkům řízení se před vydáním rozhodnutí o odvolání ve lhůtě 5 pracovních dnů od obdržení výzvy seznámit se všemi podklady rozhodnutí, které obsahuje jak spis prvoinstančního stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu a vyjádřit se k nim. Této možnosti využil odvolatel, který dne 23. 10. 2025 doplnil své odvolání.

Podané odvolání je krajský úřad povinen posoudit nejprve z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti ve smyslu § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu. V daném případě byl odvolatel účastníkem řízení a jeho odvolání je tedy odvoláním přípustným. Po posouzení odvolání z hlediska jeho včasnosti krajský úřad uvádí, že dle dokladů o doručení napadeného rozhodnutí ve spise se jedná o odvolání podané v zákonem stanovené lhůtě, tj. o odvolání včasné. Krajský úřad dále posoudil odvolání v návaznosti na § 82 odst. 1 a 2 správního řádu, přičemž konstatuje, že zákonem stanovené náležitosti splňuje.

Z § 89 odst. 2 správního řádu plyne, že odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. V návaznosti na toto ustanovení krajský úřad k projednávané věci uvádí:

Řízení o povolení odstranění stavby upravuje stavební zákon v § 247 až § 249 a § 262. Řízení je zahájeno podáním žádosti dle přílohy č. 14 vyhlášky č. 149/2024 Sb., o provedení některých ustanovení stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhl. č. 149/2021 Sb.“). Stavebník takovou žádost předložil a k žádosti připojil podklady podle § 248 stavebního zákona, a to v rozsahu specifikovaném v části F žádosti. Předložená dokumentace pro povolení odstranění stavby byla zpracována podle přílohy č. 10 vyhlášky č. 131/2024 Sb., o dokumentaci staveb, v rozsahu odpovídajícím charakteru a účelu stavby. Z dokumentace je zřejmé, že navrhované odstranění části stavby je v souladu s požadavky zvláštních předpisů, které se promítly do závazných stanovisek dotčených orgánů. V odpovídající míře jsou dále v dokumentaci řešeny obecné požadavky na výstavbu a jsou respektovány požadavky uplatněné dotčenými orgány a vlastníky dopravní a technické infrastruktury.

Krajský úřad dále zkoumal, zda stavební úřad **postupoval v souladu s právními předpisy** a zda byla všem účastníkům řízení zachována jejich procesní práva v průběhu celého správního řízení. Stavební úřad podle spisu řádně v průběhu řízení, v souladu se zásadou součinnosti, umožnil dotčeným orgánům a účastníkům řízení uplatnit závazná stanoviska a námítky v rozsahu § 190 odst. 2 stavebního zákona, přičemž všechny upozornil na koncentrační zásadu, kterou je přiměřeně ovládáno ve smyslu § 190 odst. 1 stavebního zákona i dané řízení, a sice, že námítky a závazná stanoviska lze uplatnit nejpozději do 15 pracovních dnů ode dne doručení vyrozumění, jinak k nim nebude přihlížet. Této možnosti využil jeden účastník řízení. Poněvadž po ukončení lhůty pro podání námitek a seznámení se s podklady rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu byly do spisu vloženy další písemnosti a účastníkům řízení nebylo umožněno se s nimi seznámit, krajský úřad jako odvolací orgán v rámci apelačního principu, který vyplývá z § 225 a následujících stavebního zákona, tuto procesní vadu stavebního úřadu napravit a dal znovu možnost všem účastníkům řízení se před vydáním rozhodnutí o odvolání seznámit se všemi podklady rozhodnutí, které obsahuje jak spis prvoinstančního

stavebního úřadu, tak odvolacího orgánu a vyjádřit se k nim. Tím byla zachována všem účastníkům řízení jejich procesní práva.

Krajský úřad se pak zabýval vlastním **rozhodnutím ve věci**. Výrok povolení musí obsahovat jak obecné náležitosti dle § 68 správního řádu, tak náležitosti § 249 stavebního zákona. Krajský úřad ověřil, že stavební úřad v rozhodnutí stanovil druh a účel odstraňované stavby, parcelní čísla pozemků, na kterých je bouraná část stavby umístěna, katastrální území, ve kterém se stavba nachází a čísla popisná pro jednotlivé části stavby. Ve výroku rozhodnutí byl řádně a podrobně popsán postup a způsob provedení bouracích prací včetně toho, jak bude zajištěna stabilita a bezpečnost užívání sousedních staveb, a to i pro stavby technické infrastruktury. Poněvadž byl popis jednotlivých částí stavby, která má být odstraněna, ve výroku rozhodnutí nepřesný a částečně i zavádějící, neboť stavební úřad ve výčtu uvedl i stavební úpravy, které nejsou součástí povolení odstranění stavby a jsou projednávány samostatně, změnil odvolací orgán v rámci apelačního principu tento výrok rozhodnutí tak, aby nebylo pochyb o tom, které části stavby nazvané „Slezanka“ budou odstraňovány. Podmínkami rozhodnutí bylo pak zajištěno dodržení technických předpisů, ochrana veřejných zájmů a rovněž byla stanovena 2letá lhůta pro odstranění stavby. Stavební úřad dále stanovil žadateli povinnost oznámit před zahájením bouracích prací termín zahájení odstranění stavby, aby bylo možné provést kontrolní prohlídku a sdělit název a sídlo stavebního podnikatele, který bude bourací práce provádět.

Výrok rozhodnutí byl v další části rozhodnutí odůvodněn. Stavební úřad v odůvodnění shrnul průběh správního řízení, uvedl skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů na základě kterých rozhodoval. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, jak stanovil okruh účastníků řízení a jak se vypořádal s námitkami účastníka řízení uplatněnými v průběhu řízení. Stavební úřad v řízení ověřil, že odstranění stavby není v rozporu s požadavky zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, která jsou založená ve spise, přičemž stanovené podmínky dotčených orgánů jsou zapracovány do podmínek výroku rozhodnutí. S ohledem na posouzení stavby stavební úřad ověřil, že dokumentace je úplná, přehledná, a jsou v ní v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Součástí rozhodnutí je poučení o opravném prostředku. Krajský úřad konstatuje, že vydané rozhodnutí obsahuje zákonem stanovené náležitosti a s vyhodnocením stavebního úřadu se ztotožňuje, přičemž stejně jako stavební úřad nezjistil žádné důvody, které by bránily povolení odstranění stavby.

Po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, krajský úřad konstatuje, že povolení odstranění stavby je vydáno v souladu se stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy.

Dále se krajský úřad zabýval obsahem podaného **odvolání**. V prvé řadě je nutno uvést, že ve smyslu § 190 odst. 1 stavebního zákona je i řízení o povolení odstranění stavby ovládáno zásadou koncentrace řízení, která znamená, že účastníci řízení mohou uplatnit své námitky pouze ve lhůtě stanovené stavebním úřadem ve vyrozumění o zahájení řízení. **K námitkám účastníků řízení uplatněným po této lhůtě stavební úřad nepřihlíží.** Na to byl odvolatel upozorněn ve vyrozumění o zahájení řízení ze dne 24. 7. 2025. Zásada koncentrace řízení pak dopadá i na řízení odvolací, neboť tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek. Současně krajský úřad uvádí, že je v odvolacím řízení vázán § 82 odst. 4 správního řádu, podle kterého se **k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.**

Odvolatel je dle výpisu z katastru nemovitostí spoluvlastníkem 27571/100000 podílu budovy č.p. 22 na pozemku parc. č. 260/4 a budovy bez č.p./č.e. na pozemku parc. č. 265/4 v kat. území Opava-Město. Je tedy v tomto řízení v postavení účastníka řízení dle § 247 odst. 2 stavebního zákona jako osoba, jejíž **vlastnická nebo jiná věcná práva k sousední stavbě mohou být odstraňováním stavby přímo dotčena**. V návaznosti na § 190 odst. 3 stavebního zákona pak pouze v tomto rozsahu mohl odvolatel uplatňovat v řízení a v odvolání své námitky. **K námitkám, které překračují uvedený rozsah, se nepřihlíží.**

Odvolatel uplatnil vcelku obsáhlé odvolání, jehož obsah bude zkrácen tak, aby obsahově zůstal zachován jeho smysl. V souvislosti s tím, jak budou námitky vypořádány, krajský úřad upozorňuje na to, že není dle soudní judikatury není nutností se vypořádat s každou jednotlivou námitkou účastníka řízení, ale lze je vypořádat souhrnně podle obsahu. Tento názor je obsažen např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) **č. j. 6 As 153/2014 ze dne 25. 2. 2015**, podle kterého platí, že „*Povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně – vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Zejména u velmi obsáhlých podání by tento přístup vedl až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud) vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení.*“ Obdobný názor je uveden i v rozsudku NSS ze dne **29. 6. 2019, č.j. 2 As 337/2016** s tím, že: „*Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení, případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští i Ústavní. To znamená, že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru stěžovatele odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (.....). Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobitelné změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává, neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci - pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů - nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly. (...) Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení zabývá, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny aspekty vznesené námitky a odkáže na prvostupňové rozhodnutí, které se uvedenými skutečnostmi vypořádalo.*“ V tomto rozsudku se zabýval NSS i tím, že není vždy nutné, aby se odvolací orgán znovu podrobně zabýval vyhodnocováním jednotlivých námitek odvolatele, když to podrobně a detailně již učinil orgán prvního stupně. NSS v souvislosti s tím konstatoval „*z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že se zcela ztotožnil s obsáhle popsányými skutkovými závěry správního orgánu prvního stupně, které převzal, čímž implicitně odpověděl na námitky stěžovatelů tak, že je neshledal důvodnými. Takovéto odůvodnění sice není dozajista tím nejvhodnějším, nicméně s ohledem na to, že závěry správního orgánu prvního stupně jsou relativně obsáhlé, a pokud jde o nosné důvody, ty byly dostatečně pečlivě a přesvědčivě zdůvodněny, lze s ohledem na již výše uvedené na ně pouze odkázat.*“

Ve smyslu těchto citovaných rozhodnutí soudů tedy postupoval i krajský úřad, který námitky odvolatele vypořádal souhrnně podle toho, k jaké otázce či oblasti směřují, aniž by detailně řešil každou jednotlivou námitku, kterou odvolatel uplatnil.

V **bodě 1** námitek odvolatel namítá nesprávnost rozhodnutí z důvodu, že podle jeho názoru v řízení o povolení odstranění stavby nelze povolit stavební úpravy. Popisuje, co se rozumí stavební úpravou, jak je koncipován stavební zákon, přičemž stavba, vyžadující povolení, vyžaduje kolaudaci, což v případě odstranění stavby není vyžadováno. Podle něj stavební úpravy uvedené ve výroku rozhodnutí vyžadují povolení záměru a povolení stavebních úprav nemůže být předmětem řízení o povolení odstranění stavby. Stavební úřad sice k tomu na straně 10 rozhodnutí uvedl, že stavební úpravy jsou projednávány v samostatném řízení, vedeném pod sp. zn. VYST/22957/2025/HuK, ale tím, že jsou tyto stavební úpravy „povoleny“ ve výroku rozhodnutí, považuje odvolatel odůvodnění rozhodnutí za zmatečné a vnitřně rozporné. Odvolává se na soudní judikaturu, podle které rozpor mezi výrokem a odůvodněním zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, což je podle něj projednáváný případ.

V první řadě je nutno konstatovat, že odvolatel u těchto námitek neuvádí, jak se skutečnost, že ve výroku byly navíc uvedeny i stavební úpravy, které nejsou předmětem povolení odstranění stavby, dotýká spoluvlastnického práva odvolatele k sousední stavbě č.p. 22 na pozemku parc. č. 260/4 a budově bez č.p./č.e. na pozemku parc. č. 265/4, když předmětné stavební úpravy nejsou navrženy v částech, kterých je odvolatel spoluvlastníkem. Přesto krajský úřad k těmto námitkám uvádí, že i když lze souhlasit, že stavební úřad výrok rozhodnutí nesprávně formuloval, když uvedl, že součástí odstranění stavby jsou i „*vyvolané stavební úpravy*“, tak fakt, že stavební úpravy, jejichž provedení je nezbytné pro další řádné a bezpečné fungování zbývajících a zachovaných částí komplexu, nazývaného „Slezanka“, nejsou předmětem povolení odstranění stavby, je zřejmý právě z rozhodnutí, kde je na několika místech zdůrazněno, že jsou projednávány samostatně. Vyplývá to především z popisu odstraňované stavby ve výroku rozhodnutí, ve kterém stavební úřad upřesňuje, co přesně je výrokem rozhodnutí povoleno. A zde stavební úřad na str. 2, ve 3 a 4 odstavci, o na str. 4 v odstavci 3, opakovaně a jasně uvádí, že **„stavební úpravy nejsou předmětem tohoto řízení a jsou projednávány samostatně pod sp.zn. VYST/22957/2025/HuK“**. Obdobně se stavební úřad vyjádřil i k námitce uplatněné v prvoinstančním řízení, kdy na straně 10 rozhodnutí poukázal na to, že *„podle § 249 odst. 1 stavebního zákona obsahuje povolení odstranění stavby i „postup a způsob provedení bouracích prací, zejména zajištění stability a bezpečného užívání sousedních staveb, včetně staveb technické infrastruktury, a provozu na přilehlých komunikacích.“ Z tohoto ustanovení stavebního zákona tak lze dovodit, že v projektové dokumentaci týkající se odstranění stavby musí být popsáno, jak bude zajištěna stabilita a bezpečné užívání sousedních staveb. V daném případě je toto zajištěno stavebními úpravami, které vyžadují povolení záměru. Za tohoto stavu věci jsou proto tyto stavební úpravy projednávány v samostatném řízení vedeném u tamního stavebního úřadu vedeno pod sp. zn. VYST/22957/2025/HuK. Nicméně je povinností stavebního úřadu se s ohledem na výše uvedené ustanovení stavebního zákona těmito stavebními úpravami zabývat také v povolení o odstranění stavby.“* Aby nevznikla žádná pochybnost, že stavební úpravy nejsou předmětem tohoto rozhodnutí a nebyly rozhodnutím stavebního úřadu povoleny, využil krajský úřad apelačního principu, který byl zaveden s účinností nového stavebního zákona, a podle § 225 odst. 1 stavebního zákona výrok rozhodnutí stavebního úřadu změnil tak, že stavební úpravy z výroku vypustil a výrok rozhodnutí upravil, aby bylo naprosto zřejmé, které části stavebního komplexu „Slezanka“ byly povoleny odstranit.

V námitce označené **bodem č. 2** odvolatel uvádí, že technického hlediska je zřejmé, že stavby uvedené v napadeném povolení není možné odstranit bez provedení souvisejících stavebních úprav a odkazuje se na vyjádření zástupce stavebníka. Pokud by stavební úřad vedl dvě řízení, tak obě řízení spolu souvisejí. *„Odvolatel má za to, že i pokud by stavební úřad napadeným povolením povolil pouze odstranění staveb, bylo*

by nezbytné, aby bylo povolení stanovením podmínky vázáno na vydání a nabytí právní moci povolení stavebních úprav. Jinak by vznikla situace, kdy by byl stavebník oprávněn odstranit stavbu, ale nebyl by povinen provést související stavební úpravy."

K této námitce krajský úřad uvádí, že ji považuje za zcela nedůvodnou, neboť přesně taková podmínka byla výrokem rozhodnutí stanovena, když stavební úřad v podmínkách pro odstranění stavby v bodě 15. uvedl, že **„S realizací bouracích prací bude *započato nejdříve po nabytí právní moci rozhodnutí, kterým budou povoleny stavební úpravy spočívající v zajištění provozu a bezpečnosti stavby v návaznosti na odstranění části staveb objektu Slezanka Opava (řízení vedené pod sp. zn. VYST/22957/2025/HuK).*“**

Okruh námitek označených **bodem č. 3** směřuje k názoru odvolatele, který se domnívá, že je celý stavební komplex označovaný jako „Slezanka“ jedinou stavbou. Podle názoru odvolatele tak i budovy, jichž je spoluvlastníkem, tvoří jeden stavební a funkční celek s budovou č.p. 21 na pozemku parc. č. 265/3. Cituje, co k obdobné námitce uvedl stavební úřad v rozhodnutí a uvádí svůj názor, že stav zápisu v katastru nemovitostí není pro posouzení stavebním úřadem významný. Proto se domnívá, že *„pokud stavební úřad v odůvodnění napadeného povolení uvádí, že s jednotlivými objekty lze samostatně disponovat a mohou se stát samostatným předmětem právních vztahů, je takový závěr pro posouzení stavebně-technické samostatnosti staveb zcela irrelevantní“*. Odvolatel je názoru, že pojem stavba je ve stavebně právní oblasti třeba interpretovat samostatně a zápis do katastru nemovitostí není pro posouzení stavebním úřadem podstatný. Odvolatel dále nesouhlasí s tím, že mají jednotlivé stavby samostatné stavební konstrukce. Dokládá to výřezem z katastrální mapy a uvádí k tomu, že v hranici mezi pozemky 265/4 a 265/3, tj. mezi budovou č.p. 21 a budou bez č.p. není dilatace a tyto budovy mají společné konstrukce (strop, pás oken, střecha). Podle odvolatele *„i laik pozná, že závěry stavebního úřadu uvedené na straně 10 povolení odstranění stavby jsou nesprávné. Budovy odvolatele a budova č.p.21 sdílejí nosné konstrukce a nejsou od sebe odděleny.“* Odvolatel proto trvá na tom, že **„stavby na pozemcích parc.č. 265/3, 265/5 a 270 v katastrálním území Opava – Město není možné pro účely řízení o povolení odstranění staveb považovat za samostatné stavby. Předmětem řízení mělo být povolení částečného odstranění jediné stavby postavené na pozemcích parc. č. 260/4, 265/4, 265/3, 265/5 a 270.“**

Krajský úřad považuje za potřebné se nejdříve vyjádřit k námitce, že *„stav zápisu v katastru nemovitostí není pro posouzení stavebním úřadem významný“*. S tímto názorem krajský úřad zásadně nesouhlasí. Katastr nemovitostí je veřejný seznam (evidence), který vede stát a který obsahuje údaje o nemovitostech na území České republiky a o právech k nim. Závaznost katastru pro posuzování právních vztahů vychází zejména ze zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), přičemž laicky řečeno to znamená, že každý se může spolehnout na to, co je v katastru zapsáno, tzn. je-li v katastru zapsáno právo, má se za to, že existuje. Údaje zapsané v katastru jsou závazné pro rozhodování orgánů veřejné moci, pokud právní předpis nestanoví jinak. Při posuzování práv k pozemku a stavbě (např. kdo byl oprávněn žádat o povolení, kdo je vlastníkem stavby nebo pozemku) musí stavební úřad vycházet z údajů v katastru nemovitostí. Pokud je tedy určitý stav zapsán v katastru, je pro úřad závazný a úřad z něj musí vycházet jako z právně platného stavu. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že pojem „stavba“ je pro účely stavebního zákona vymezen samostatně (§ 2 odst. 3 stavebního zákona). Toto vymezení slouží pro technické a stavebně-právní účely, nikoli pro určování právních vztahů k nemovitostem. Z hlediska právního posouzení vlastnictví či oprávnění s nemovitostí nakládat je rozhodující právě stav zapsaný v katastru nemovitostí.

Celý stavební komplex Slezanky se nachází na pozemcích parc. č. 270, 265/5, 265/3, 265/4, 260/4, které jsou dle katastru nemovitostí ve vlastnictví Statutárního města Opava. Byl sice povolen a realizován jako jeden

stavební záměr, tato skutečnost ovšem neznamená, že by nebylo možné jej rozdělit z právního hlediska na více stavebních objektů, které vlastní různé osoby, které s nimi následně mohou nakládat samostatně jak z hlediska vlastnického, tak z hlediska užívání. Tak bylo učiněno i v daném případě a bez ohledu na stavebně konstrukční řešení stavby je nyní v katastru nemovitostí na pozemku parc. č. 270 evidována stavba občanské vybavenosti č. p. 27, na pozemku parc. č. 265/5 stavba občanské vybavenosti bez č.p./č.e., na pozemku parc. č. 265/3 stavba občanské vybavenosti č. p. 21, a tyto tři stavby jsou ve vlastnictví Statutárního města Opavy. Na pozemku parc. č. 265/4 je evidována stavba občanské vybavenosti bez č.p./č.e. a na pozemku parc. č. 260/4 pak stavba občanské vybavenosti č. p. 22, přičemž společnost Avia Park V vlastní 27571/100000 vlastnického podílu a Statutární město Opava 72429/100000 vlastnického podílu k těmto dvěma stavbám. Skutečnost, že je společnost vlastníkem pouze té části stavby, která se nachází na pozemcích parc. č. 265/4 a 260/4 je rovněž zřejmá z kupní smlouvy mezi odvolatelem a původním vlastníkem, kterým byla společnost Čedok a.s., kdy byly odvolateli „prodány“ pouze tyto konkrétní spoluvlastnické podíly na uvedených stavbách, nikoliv žádné další části objektu „Slezanky“. Není tak možné souhlasit s názorem odvolatele, že je spoluvlastníkem celého komplexu Slezanka.

Ze stavebně technického hlediska se jedná o dvoupodlažní stavbu, částečně podsklepenou. Suterén se nachází pouze pod částí objektu na parcele 265/3 a zůstane zachován. Objekty jsou konstrukčně řešeny jako železobetonový skelet založený na základových patkách. Stropní konstrukce jsou ze železobetonových panelů. Obvodový plášť je z prosklených tabulí (výkladců). Střecha je plochá s odvodem dešťových vod do vnitřních svodů a dále do několika přípojek jednotné kanalizace. Zde je důležité zdůraznit, že celý stavební komplex je vytvořen ze **tří dilatačních celků**, tzn. že bez ohledu na vlastnictví jednotlivých částí objektů se **ze stavebně konstrukčního** hlediska jedná o tři samostatné objekty, které jsou odděleny dilatačními spárami o šířce cca 100 mm. Jednotlivé oddílové celky tak nesdílejí žádné společné nosné ani jiné konstrukce. Pro posouzení odvolacích námitek, kdy odvolatel tvrdí, že budova odvolatele a budova č.p. 21 sdílejí společné nosné konstrukce a nejsou od sebe odděleny, je především podstatné si ujasnit rozsah bouracích prací s ohledem na umístění dilatace a vlastnictví odvolatele. Z rozhodnutí a projektové dokumentace je zřejmé, že nebude odstraněna celá budova č.p. 21, která sahá až k budově bez č.p. na pozemku parc. č. 265/4, kterou spoluvlastní odvolatel, ale pouze její rohová část po dilataci v severovýchodním průčelí. Bouraná část je bezesporu celá ve vlastnictví stavebníka. Tato dilatační spára, a tudíž i hranice bourání, je vzdálena od hranice mezi pozemky parc. č. 265/4 a 265/3 **cca 11 m**. Žádná z konstrukcí, která bude bourána, tudíž nemůže zasahovat do budovy bez č.p. na pozemku parc. č. 265/4 ve spoluvlastnictví odvolatele, neboť bourané stavební konstrukce jsou odděleny dilatací, tzn. vzduchovou mezerou. **Námítky odvolatele tak považuje krajský úřad za nedůvodné.** Pokud je pak odvolatel přesvědčen, že některé konstrukce (které ale nejsou předmětem povolení odstranění stavby a budou zachovány) procházející pomyslnou vrislou linií mezi pozemky parc. č. 265/4 a 265/3, jsou společné, tak je na něm, aby tento stav řešil smluvně s vlastníkem stavby na pozemku parc. č. 265/3 nebo prostřednictvím soudů.

V **bodě 4.** odvolání odvolatel polemizuje nad tím, zda je budova bez č.p. na pozemku parc. č. 265/5 o šířce cca 3 m, samostatnou stavbou či nikoliv. Popisuje, co k tomu uvedl stavební úřad v rozhodnutí a poukazuje na to, že se ze stavebně technického hlediska nejedná o samostatnou stavbu. V prvé řadě je nutno konstatovat, že z obsahu této námítky není možné dovodit, jak se skutečnost, jestli je budova bez č.p. na pozemku parc. č. 265/5 ze stavebně technického hlediska samostatnou stavbou či nikoliv, dotýká vlastnického práva odvolatele k budově bez č.p./č.e. na pozemku parc. č. 265/4 a budově č. p. 22 na pozemku parc. č. 260/4, které se nacházejí na zcela opačné části komplexu Slezanka. Jak již uvedl krajský úřad výše, bez ohledu na stavebně konstrukční řešení je nyní v katastru nemovitostí na pozemku parc. č. 270 evidována stavba občanské vybavenosti č. p. 27, na pozemku parc. č. 265/5 stavba občanské vybavenosti bez č.p./č.e. a na pozemku parc.

č. 265/3 stavba občanské vybavenosti č. p. 21, přičemž všechny tyto tři stavby jsou pouze ve vlastnictví Statutárního města Opavy, které je stavebníkem. Z právního hlediska se tak jedná o tři budovy, přičemž budova bez č.p. na pozemku parc. 265/5 je uprostřed. Je tudíž zcela irelevantní, zda je budova bez č.p. na pozemku parc.č.265/5 ze stavebně konstrukčního hlediska samostatnou stavbou či nikoliv, neboť vlastníkem této budovy i budov, které na ni z obou stran navazují, je jedna osoba, která má právo s ní nakládat dle svého uvážení. K této námitce tak krajský úřad nepřihlíží.

Odvolatel v závěru odvolání píše: „*Odvolatel trvá na svém závěru, že budova evidovaná v katastru nemovitostí jako budova bez č.p./č.e. postavená na pozemku parc. č. 265/5 v kat. území Opava-Město nemůže být samostatnou budovou a celá stavba postavená na pozemcích parc. č. 260/4, 265/4, 265/3, 365/5 a 270 je ze stavebně technického hlediska jedinou stavbou.*”

Krajský úřad k tomu uvádí, že z **právního hlediska** je budova bez č.p./č.e. na pozemku parc. č. 265/5 samostatná budova, neboť je takto evidována v katastru nemovitostí. Ze **stavebně technického hlediska** pak není celý komplex Slezanky, který se nachází na pozemcích parc. č. 260/4, 265/4, 265/3, 365/5 a 270 jedinou stavbou, ale skládá se ze tří dilatačních celků. Tyto skutečnosti ale nemají žádný vliv na vydané rozhodnutí o povolení odstranění stavby.

Krajský úřad se dále zabýval doplněním odvolání ze dne 23. 10. 2025, které odvolatel uplatnil na základě výzvy krajského úřadu ze dne 9. 10. 2025, ve které dal krajský úřad možnost všem účastníkům řízení se před vydáním rozhodnutí o odvolání seznámit se všemi podklady rozhodnutí, neboť tak neučinil stavební úřad před vydáním svého rozhodnutí.

Odvolatel se vyjadřuje k zápisu z místního šetření, který popisuje již výše uvedené, a sice že bourací práce budou provedeny pouze po dilatační spáru v budově č.p. 21. Dále uvádí: „*Odvolatel tvrdí, že budova č.p. 21 sdílí část konstrukcí s budovami odvolatele, zejména s budovou na pozemku parc. č. 265/4. Z fotografií, které jsou součástí úředního záznamu o místním šetření konaném stavebním úřadem dne 13. 8. 2025, bez pochybností vyplývá, že obě uvedené budovy mají společnou železobetonovou nosnou konstrukci a na hranici mezi pozemky parc.č. 265/3 a 265/4 v katastrálním území Opava-Město se nachází pouze lehká přička. Ze stavebně technického hlediska jsou obě budovy, tedy budova č.p. 21 a budova odvolatele na pozemku parc. č. 265/4, jedinou budovou, která má jedinou železobetonovou nosnou konstrukci a jedinou střešní konstrukci. Skutečnost, že obě budovy sdílejí střešní konstrukci, je patrná i z přiloženého leteckého snímku budov. Vzhledem k tomu, že odvolatel jako spoluvlastník budovy na pozemku parc. č. 265/4 nedal souhlas k odstranění budovy na pozemku parc. č. 265/4, je napadené povolení odstranění stavby vydáno v rozporu s právními předpisy.*” Dále pokračuje: „*Stav, kdy mezi dvěma budovami, které jsou v katastru nemovitostí evidovány jako dvě samostatné nemovité věci, existují konstrukce společné pro obě budovy, není v praxi neobvyklý. Typicky se jedná o případy budov, které sdílejí společnou štítovou zeď či jiné konstrukce nacházející se na hranici pozemků. Judikatura civilních i správních soudů k otázce štítových zdí mezi sousedními budovami je nejen dlouhodobě ustálená, ale také poskytuje jasný rámec pro posouzení právního režimu obdobných případů. Z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že „předmětem spoluvlastnictví vlastníků dvou sousedních staveb může být i zeď tyto stavby oddělující“. Nejvyšší soud dále konstatoval, že není-li vlastnické právo ke **společným konstrukcím** zřejmé a nesporné, platí vyvratitelná právní domněnka spoluvlastnictví. Problematikou štítové zdi se zabývaly i správní soudy, které dospěly k závěru, že „štítová zeď mezi sousedními domy je společná“ a že „k provedení stavební úpravy (změny) na společné štítové zdi dvou domů je nutný souhlas všech jejích spoluvlastníků“. Odvolatel je přesvědčen, že tyto závěry lze aplikovat i ve vztahu ke konstrukcím, které jsou společné budově č.p. 21 a budově odvolatele na pozemku parc. č. 265/4. Jak je uvedeno výše, takovými společnými konstrukcemi jsou v daném případě zejména železobetonová nosná*

konstrukce a konstrukce střechy. Skutečnost, že žadatel navrhuje odstranění jen části budovy č.p. 21, nemá na právní posouzení věci žádný vliv; odstranění části budovy bude mít nepochybně dopad i na nosnou konstrukci zbývajících částí budovy a střechu. Vzhledem k tomu, že na nosnou konstrukci a střechu je třeba pohlížet jako na věci ve spoluvlastnictví vlastníků obou sousedících budov, je k zásahu do těchto konstrukcí nezbytný souhlas odvolatele. Stavební úřad proto nemůže považovat demoliční zásah za čistě jednostrannou věc vlastníka objektu č. p. 21, ale musí zohlednit jeho spoluvlastnickou povahu."

Krajský úřad k uplatněným námitkám odvolatele uvádí, že je možné, a dokonce i pravděpodobné, že odvolatel sdílí některé stavební prvky či konstrukce, které se nacházejí v místě svislé linie mezi pozemky parc. č. 265/3 a 265/4, společně s vlastníkem budovy č.p. 21. To nikdo nerozporuje. **Tato skutečnost ovšem neznamená, že se odvolatel tímto automaticky stává spoluvlastníkem celé budovy č.p. 21.** Jeho případné spoluvlastnické právo by se mohlo vztahovat pouze k určité společné stavební konstrukci, jak koneckonců uvádí i odvolatelem označená soudní judikatura. Tyto případné společné konstrukce se ale rozhodně nenacházejí v místech odstraňované stavby, neboť **odstraňovaná část stavby č.p. 21 se nachází až za dilatací, tzn. za vzduchovou mezerou mezi stavbami, což je cca 11 m od společné hranice.** Uvedené soudní rozsudky názor krajského úřadu potvrzují, neboť ani judikatura soudů netvrdí, že se v případě společné konstrukce stává vlastník sousední stavby automaticky spoluvlastníkem celé sousední stavby, s níž má společnou nějakou konstrukci, ale pouze **spoluvlastníkem té konkrétní společné konstrukce.** Nesvědčí mu tak rozhodně žádné vlastnické právo k celé budově č.p. 21, a pro odstranění stavby tak nebylo potřeba jeho souhlasu. Jak již uvedl krajský úřad výše, pokud je odvolatel přesvědčen, že některé stavební prvky či konstrukce mezi zbývajících částí budovy č.p. 21 a budovou bez č.p. na pozemku parc. č. 265/4 jsou společné, je na něm, aby tuto otázku řešil smluvní nebo soudní cestou. Uvedené námitky tak považuje krajský úřad za nedůvodné.

K vyjádření zástupce stavebníka k podanému odvolání ze dne 17. 9. 2025, krajský úřad uvádí, že jeho obsah nemá na výrok rozhodnutí odvolacího orgánu žádný vliv.

Závěrem krajský úřad konstatuje, že v rozhodnutí nezjistil závažné vady. Aby bylo naprosto zřejmé, že předmětem vydaného rozhodnutí nebyly povoleny žádné stavební úpravy, krajský úřad rozhodnutí stavebního úřadu v rámci apelačního principu ve smyslu § 225 odst. 1 stavebního zákona změnil.

Podle § 69 odst. 2 správního řádu je nutno v písemném vyhotovení rozhodnutí uvést jména a příjmení všech účastníků řízení. Krajský úřad akceptoval okruh účastníků řízení v rozsahu, jak jej stanovil stavební úřad. Účastníky odvolacího řízení jsou Statutární město Opava, ČEZ Distribuce a.s., Matice slezská, CETIN a.s., GasNet s.r.o., Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s., Avia Park V, s.r.o., Římskokatolická farnost Panny Marie Opava, GasNet Služby s.r.o. a Technické služby Opava a.s.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Pavel Kolář
vedoucí oddělení dopravních a energetických staveb
odbor krajský stavební úřad

Rozdělovník

1. Statutární město Opava, odbor výstavby a životního prostředí, IDDS: 5eabx4t
sídlo: Horní náměstí č.p. 382/69, Město, 746 01 Opava 1
2. Ing. Martin Lichvár, IDDS: 5q3j46m
sídlo: Šafaříkova č.p. 2429/9, Předměstí, 746 01 Opava 1
3. ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy
sídlo: Teplická č.p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2
4. Matice slezská, pobočný spolek v Opavě, IDDS: vrpvx3
sídlo: Matiční č.p. 175/2, Město, 746 01 Opava 1
5. CETIN a.s., IDDS: qa7425t
sídlo: Českomoravská č.p. 2510/19, 190 00 Praha 9-Libeň
6. GasNet, s.r.o., IDDS: rdxzhzt
sídlo: Klíšská č.p. 940/96, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem 1
7. Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a.s., IDDS: 4xff9pv
sídlo: 28. října č.p. 1235/169, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava 9
8. Avia Park V, s.r.o., IDDS: ksisiqi
sídlo: Beranových č.p. 140, Praha 9-Letňany, 199 00 Praha 99
9. Římskokatolická farnost Panny Marie Opava, IDDS: ay2u2zr
sídlo: Almužnická č.p. 182/2, Město, 746 01 Opava 1
10. GasNet Služby, s.r.o., IDDS: jnnyjs6
sídlo: Plynárenská č.p. 499/1, Zábrdovice, 602 00 Brno 2
11. Technické služby Opava a. s., IDDS: 2nr6jkm
sídlo: Těšínská č.p. 2057/71, Předměstí, 746 01 Opava 1

Na vědomí

- Magistrát města Opavy, odbor výstavby a územního plánování, Horní náměstí 69, 746 01 Opava (IDDS)